ANUL XIV. No. 2293. 4 PAGINI 3 LEI Miercuri 20 Ianuarie 1937

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60. Redacţia şi provincia 3.26.60.

Sportul ca factor educator

D. general Virgil Bădulescu răspunde astăzi anchetei noastre

Ce este şi ce trebue să fie sportul

Una din cele mai autorizate personalităţi a-şi da avizul la ancheta noastră este desigur d. general V. Bădulescu, care timp de cincisprezece ani cât a condus principala organizaţie sportivă românească oficială, O. N. E. F., a ştiut să-i creeze un prestigiu şi să o aducă la o înflorire necontestată de nimeni.

După domnia sa nu ar exista nici un antagonism între sport şi cultură.

— *Cum priviţi, domnule general, evoluţia sportului românesc?*

— Privesc sportul românesc, ca şi oriunde, drept o dovadă a progresului organizărei oricărei societăţi. Nu pot concepe o societate manifestându-se numai prin una din cele trei componente ale sale: minte, trup şi suflet. O asemenea societate ar fi, fără discuţie, o societate inferioară, lipsită de echilibru şi, deci, de posibilitatea de a suporta lupta alături de celelalte societăţi.

— *Care sunt mijloacele practice pe care le preconizaţi pentru atenuarea antagonismului dintre sport şi intelectualitate?*

— Primul mijloc este introducerea şi practica temeinică a educaţiei fizice, prin toate elementele ei, grupate sub eticheta de gimnastică, sporturi, jocuri, turism, etc. Universităţile şi şcolile noastre trebue să schimbe de înfăţişare.

Adevăratul sport

Din cauza ignorărei de către conducători şi în special de către corpul didactic a ideii sportive, se petrec adevărate crime în viaţa şcolară.

Adevăratul sport este principala pârghie de disciplină şi energie a activităţii creatoare a individului, ori unde s'ar găsi el: în şcoală, în uzină, pe câmpie, în armată, în laborator sau chiar în biserică.

Unica soluţie este, după mine, organizarea sistematică prin organele statului. In acest scop, cred că trebue să se asigure de către stat pregătirea personalului de conducere, iar pe de altă parte înzestrarea cu instalaţiile necesare a efectivelor chemate a-şi desăvârşi fiinţa lor prin practica exerciţiilor fizice. Ca prim instrument pentru organizarea acestei chestiuni, statul a avut un asemenea organ din 1922 până în 1936 la 1 Decembrie. Acest oficiu a fost întemeiat de M. S. Regele.

Activitatea O. N. E. F.-ului

A fost creat mai întâi oficiul naţional superior de educaţie fizică după care apoi s'a bifurcat institutul naţional de educaţie fizică, având o secţiune militară şi una civilă.

In 1930 fiecare secţie s'a transformat în institute superioare de educaţie fizică, cel civil având 4 ani de cursuri, iar cel militar numai un an

Pe de altă parte, O. N. E. F. s'a ocupat cu realizarea instalaţiilor necesare şi cu pregătirea opiniei publice pentru a înţelege menirea educaţiei fizice şi a propovăduitorilor ei în societatea noastră. Au fost create astfel regionale cum e cea dela Eforie, dela Budachi sau dela Borsec. In stare de proect mai erau numeroase alte asemenea sucursale ale institutului superior de educaţie fizică având rolul de a pregăti toată populaţia pentru încadrarea în coloanele celor ce practică raţional exerciţiile sportive.

La Bucureşti am creat stadionul, căminul studentelor şi, în limita posibilităţilor, au fost perfecţionate cele două institute.

Ce urma să înfăptuiască O. N. E. F.

Mai departe. O. N. E. F. ar fi organizat în mod raţional şi util gimnastica în şcoli. Azi, acest învăţământ prezintă randament de utilitate inferior celui ce ar fi de dorit. Pe de altă parte, ar fi fost creat sportul universitar, organizat, azi lăsat exclusiv în seama iniţiativei particulare.

Tot ce s'a realizat în aceşti 15 ani se datoreşte egalei participări a obolului public solicitat de O. N. E. F. cât şi contribuţiei statului. Aşa, de exemplu, stadionul propriu zis, în valoare de 11 milioane, s'a realizat aproape numai

D. gen. VIRGIL BADULESCU

din subscripţia publică. Iar tribunele din beton armat ale acestui stadion s'au făcut din împrumutul acordat de C. E. C. In acelaş mod a fost înfăptuită şi regionala Eforie, care reprezintă o valoare de circa 30 milioane din cari statul a plătit cam 3 milioane din bugetul său.

Aceste probe sunt suficiente pentru a arăta dece O. N. E. F. cu toate sforţările sale fanatice nu a putut realiza mai mult. Este sigur că oricare ar fi eticheta instituţiei de stat pentru organizarea acestei vitale probleme, dacă nu i se vor da şi mijloacele necesare, chestiunea va rămâne mai departe în umbră

Personal doresc din toată inima ca noua încercare rezultată din fuzionarea O. N. E. F.-ului cu copiii săi I. S. E. F. şi I. M. E. F. să menţină şi să desăvârşească ceeace O. N. E. F., cu atâta trudă şi entuziasm, a putut realiza.

Aşa dar, singura soluţie a chestiunei este crearea unui organ oficial central, indiferent cum s'ar numi, care să dirijeze întreaga mişcare sportivă din România şi să înregimenteze cât mai mulţi inşi în rândurile sportivilor, cu ajutorul tuturor organelor de învăţământ superior şi inferior, armonizând educaţia intelectuală cu cea fizică.

Sergiu Maur

Footballul în America de Sud

Detalii pitoreşti asupra celui mai pătimaş football din lume

Cum a pierdut Uruguay în faţa Perului

Sâmbătă 26 Decembrie, deci a doua zi de Crăciun, urma să se dispute primul match al campionatului sud-american, între Uruguay şi Paraguay. Producându-se însă o furtună extraordinară, întâlnirea aceasta a trebuit să fie contramandată, astfel că lupta campionatului a început abia Duminica trecută prin matchul dintre Peru şi Brazilia, care s'a disputat pe stadionul San Lorenzo, în faţa a 30.000 de spectatori.

Lovitura de începere a fost dată la ora 10 seara. Toată ziua a fost o căldură insuportabilă, astfel că partida a trebuit să se dispute în «nocturnă».

Dela început, brazilienii au manifestat o superioritate netă, în timp ce jocul peruvienilor contrasta flagrant cu rolul pe care l-a jucat această ţară a Americii de Sud, în turneul de football al Olympiadei.

Şmecherie peruviană..,

La sfârşitul primului mi-temps, brazilienii coduceau cu 2—0. După pauză, care a durat mai mult de 20 de minute, — peruvienii au intrat pe teren cu tricouri schimbate şi care semănau destul de mult cu cele ale brazilienilor. Jucând cu elan şi ajutaţi într'o oarecare măsură şi de confuzia tricourilor, peruvienii au reuşit în repriza a doua să marcheze două goaluri şi să nu primească decât unul, astfel că partida s'a terminat cu 3—2 în favoarea Braziliei.

După terminarea matchului, conform obiceiului, brazilienii au salutat publicul. Peruvienii, supărăcioşi, au refuzat să salute, ceeace le-a atras huiduelile mulţimii.

Matchul Chile-Argentina

Un interes mult mai mare a stârnit matchul dintre Chile şi Argentina. La acest match, stadionul San Lorenzo, care poate cuprinde 60.000 de spectatori, a adăpostit mai bine de 45.000 de persoane, cifră care arată îndeajuns ecoul pe care l-a avut această partidă în rândurile publicului.

Partida, care părea o afacere comodă pentru argentinieni (s'a făcut socoteala că teamul Argentinei valora 500.000 pesos, adică 24.000.000 lei!) a prilejuit o luptă strânsă.

Chile n'a cedat decât cu 1—2.

Intâlnirea s'a soldat cu o reţea de 1.500.000 lei, ceeace nu reprezintă o cifră extraordinară. Matchul Jugoslavia-România, din vara anului 1936 a avut încasări mai mari. E de presupus, ca atare, că nu la noi e patria pomanagiilor.

O „vedetă" compromisă

La întâlnirea dintre Uruguay şi Paraguay n'au venit decât 25.000 de spectatori. Nu e vorbă că a fost o vreme mizerabilă şi s'a crezut, la un moment dat, că matchul acesta se va amâna pentru a treia oară...

Uruguay a intrat pe teren în «vedetă». Şi într'adevăr, uruguayenii au evidenţiat, dela început, o clasă mai bună. Paraguay a suplinit însă insuficienţa tehnică, printr'un elan extraordinar, care a schimbat cu totul aspectul partidei. De unde s'a crezut că Uruguay va câştiga cu uşurinţă, Paraguayenii, spre surpriza tuturor, nu numai că s'au apărat onorabil, dar au reuşit să termine învingători!

In minutul 10, Ortega a deschis scorul pentru Paraguay. Uruguayenilor nu le-a venit să creadă ochilor şi începând să atace cu insistenţă, au egalizat în minutul 25, luând apoi conducerea printr'un goal contestat de paraguaieni.

Până la sfârşitul reprizei însă, Paraguay a mai marcat două goaluri, asigurându-şi din nou conducerea.

Cum era de aşteptat, uruguaienii au jucat repriza a doua «pe disperate». Paraguaienii nu s'au lăsat însă intimidaţi. Dimpotrivă: au mai venit cu un goal, care a hotărât soarta partidei.

Scandalul tradiţional

N'a lipsit şi tradiţionalul scandal: în minutul 30 s'a încis o bătaie generală, care a suspendat ostilităţile sportive mai bine de trei sferturi de oră... Ce vreţi, temperament latin... Şi încă sud-african...

Declinul Uruguayului este comentat cu aprindere... Performanţa din faţa Paraguayului poate să nu fie decât un accident; ea marchează însă, în orice caz, o scădere a Uruguayului...

„Victorii" şi „înfrângeri"

Nu trebue să deschideţi lui Fred Perry proces de les-sportivitate, fiindcă a renunţat la cinstea de a apăra culorile Angliei în Cupa Dawis, în schimbul câtorva meschine milioane de lei. Sunt convins că oricare dintre dv. ar fi procedat la fel, dacă destinul i-ar fi pus la îndemână o ofertă atât de ispititoare ca aceea pe care a primit-o Fred Perry din partea direcţiunii circului Tilden...

Deci nu poate fi vorba de un repros care ar întuneca prestigiul marelui campion englez. A făcut omul ceeace era natural să facă: a abandonat hermina pură a amatorismului, consolidându-se cu milioanele copios oferite de rentabilitatea profesionismului.

E, de altfel, aici, o problemă care interesează foarte mult viaţa tennisului amator. Rând pe rând vedetele sportului alb sunt acaparate de tentaţiile profesionismului: întâi Tilden, apoi Cochet, după aceea Vines şi acum Perry. Tennisul amator n'a mai rămas decât cu Von Cramm. Un Von Cramm care a adunat, în ultimul timp, o provizie impresionantă de înfrângeri şi de victorii penibile.

Hotărât lucru, schisma aceasta va aduce declinul tennisului. Bine înţeles, o bună bucată de timp victoria va trece de partea tennisului profesionist, în vreme ce amatorismul îşi va pierde tot mai mult popularitatea.

Incetul cu încetul însă, profesionismul va parcurge acelaş itinerariu al declinului. Nu din lipsă de vedete. Ferit-a Dumnezeu. Vedete sunt şi vor fi şi mai multe. Dar din lipsă de sinceritate.

Urmăriţi farsa matchurilor Perry-Vines. E amuzantă. Dar e şi desgustătoare. In primul match — în singurul match autentic, — a învins Perry. Alte două victorii ale englezului au fost apoi explicate printr'o gripă atribuită lui Vines. O gripă teribilă, care nu l-a împiedicat însă pe american să câştige cu uşurinţă al patrulea match...

Rivalitate Perry-Vines?

Să fim serioşi...

Azi va câştiga unul, mâine altul, după indicaţiile precise ale casieriei turneului. Vă închipuiţi doar că nu putea să «meargă» un turneu în care Vines ar fi mâncat bătaie întotdeauna, fără să ofere orgoliului american, satisfacţia nici unei victorii...

Luptele greco-romane fac pui, cum se vede...

Jack Berariu

O ştire interesantă... dacă nu e reclamă !..

Max Schmeling va împărţi bursa şomeurilor din New-York pentru a putea face matchul cu Braddock

Propaganda anti-naziştilor din America şi răspunsul germanului

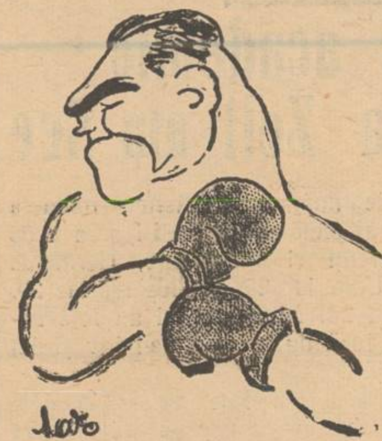
Se ştie că peste cinci luni trebuie să se dispute la New-York, în arena Madison Square Garden, matchul Braddock—Schmeling.

Organizatorii începuseră încă de pe acum să lanseze acest match cu caracteristica reclamă americană, necesară pentru a se acoperi cheltuelile enorme ale acestei organizări.

Iată însă că mai multe societăţi de invalizi de războiu aţâţate de câţiva agenţi anti-germani, au început o contra-propagandă, pentru a nu se îngădui germanului Schmeling să boxeze în America.

Leit-motivul protestului lor este că nu ar dori ca dolarii americani să ia drumul Europei şi al Germaniei, spre a merge să alimenteze fondul de propagandă contra nearienilor şi a ajuta înarmarea Reichului.

Schmeling aflând despre acest lucru, a declarat unui ziarist că este gata să boxeze numai contra cheltuelilor de voiaj Berlin—New-York şi retur, precum şi pentru cheltuelile de antrenament, sparring-partneri, hotel şi întreţinere.

MAX SCHMELLING

Restul bursei, la care a semnat contractul, este gata să-l împartă tuturor săracilor New-York-ului!

Joe Louis a knockoutat trei boxeuri în aceeaşi seară

NEW YORK 18 (Intersport). — Boxeurul negru, Joe Louis, a luptat azi aci cu o echipă de box, care era compusă din 3 boxeuri valoroşi.

Matchul a avut loc la Minneapolis. Joe Louis a învins pe cei trei adversari prin k. o. Şi anume pe Thiker Thorey în 1 min. 35 secunde. Pe Jack Freyle în 53 secunde şi pe Tom John în repriza a doua.

In vederea campionatului militar de ski al Micei Inţelegeri

Astăzi se dispută la Predeal al doilea concurs pentru selecţionarea echipei române

PREDEAL, 18. (Prin telefon). — Astăzi se dispută la Predeal cea de a doua probă de selecţionare în vederea alcătuirei patrulei militare care va reprezenta România la campionatul militar al Micei Inţelegeri, care se dispută în luna Februarie în Cehoslovacia.

Se va disputa o probă pe 30 km. cu echipament de campanie, pe un traect cu diferenţa de nivel de 400 metri.

După adunarea generală a F. R. A.

Vor reuşi oamenii vechi să introducă o mentalitate nouă?

Câteva cifre impresionante. Despre autonomia comisiunilor

Federaţia română de atletism a ţinut Duminică adunarea generală, asupra importanţei căreia noi, la timp, am sesizat opinia publică.

Adunarea generală de acum două zile trebuia să iasă din comun, în faţa marelui eveniment ce aşteaptă atletismul românesc. Conducătorii de cluburi şi atleţii, printr'un consens general, trebuiau să pregătească opera de redresare a mişcării noastre atletice. Un prim pas în organizarea Jocurilor Balcanice.

Bănuim că un asemenea eveniment va trezi din indiferenţă pe toţi cei indicaţi să contribue la reuşita marei încercări din Septembrie. Sperăm să vedem adunarea de Duminecă transformată într'o puternică manifestaţie de afirmare a atletismului românesc.

Gândeam că federaţia va îngriji din timp să cheme în mod special pe toţi cei din provincie, care puteau servi cauzei atletismului şi de concursul cărora federaţia va avea atâta nevoie.

Realitatea însă a fost cu totul alta. Datele pe care le vom publica mai jos indică în mod clar situaţia atletismului românescă

12 cluburi

Din cele peste 80 de grupări afiliate, la adunarea de Duminică cu mare greutate au putut fi prezente 12 cluburi. Dintre acestea este cazul să menţionăm că nici una nu era din regiunile: Bucovina, Moldova, Basarabia, Dunărea de Jos, Oltenia şi Bihor.

12 cluburi şi un singur reprezentant al provinciei, acesta este bilanţul adunării de eri, acesta este interesul pe care-l suscită jocurile balcanice, aceasta este grija pe care o poartă cluburile şi regiunile pentru bunul mers al mişcării atletice româneşti.

Şi 20 de radieri

In acelaş timp trebue menţionat că federaţia a fost nevoită să radieze douăzeci de cluburi cu nume şi trecut în mişcarea atletică românească...

Douăzeci de cluburi care dispar printr'o simplă trăsătură de condei şi pe care federaţia desigur cu greu va putea să le înlocuiască.

Aceste fapte se vede însă că nu au impresionat suficient pe pontifii noştri, căci niciunul din ei nu s'a alarmat, nu a căutat să-şi explice dece o adunare generală se desfăşoară într'o atât de mare indiferenţă.

Noul comitet

După o serie întreagă de investigaţii, care au durat aproape o săptămână, în preziua adunării au fost găsite cu mare dificultate cele zece persoane care să fie «unse» Duminecă.

A fost o dificilă problemă găsirea acestor noi pontifi — dintre cari, în treacăt trebue să menţionăm, numai unul singur este nou! Şi mi-a fost dat să ascult pe unul din cei care au lucrat la compunerea Biroului pe 1937 cum se jeluia că nu ştie pe cine să propună!

Da, aceasta este una din marile lacune ale atletismului românesc. Ne lipsesc oameni de lucru iar din cei care se aleg câţi sunt cu adevărat cunoscători şi lucrează cu interes şi pasiune pentru acest sport?..

In marea majoritate, cu excepţia d-lui colonel Panaitiu, entuziastul comandant al regt. 1 Grăniceri, Biroul F. R. A. va avea aceiaşi compunere ca şi cel de acum un an. Continuitatea este desigur un bun principiu, dar ne întrebăm dacă, după succesele nu tocmai strălucite realizate în 1936, nu era cazul să se procedeze, pentru a ne exprima astfel, la o mai largă remaniere.

Dar voturile celor 12 grupări au hotărât altfel.

Jocurile Balcanice

Jocurile Balcanice au fost şi ele înscrise pe ordinea de zi. De fapt numai asupra lor trebuiau aţintite privirile adunării.

Chestiunea, atunci când a fost atinsă, a fost prezentată vag şi incomplect pentrucă, este şi natural, o problemă atât de complexă nu poate fi discutată cu ceasul în faţă, sub avalanşa unei întregi ordine de zi, extrem de bogată în discuţii.

Şi apoi, problema Jocurilor Balcanice trebue tratată sistematic, cu un plan în faţă, cu un material pregătit şi bine pus la punct.

Sperăm că noua conducere a federaţiei, convinsă de importanţa evenimentului şi de responsabilitatea ce o are, va trata acest capitol cu mai multă atenţiune, cu mai multă pregătire.

Autonomia Comisiilor

In sfârşit, s'a mai discutat şi chestiunea descentralizării şi autonomiei comisiunilor. Dacă problema nu a fost atinsă din motive de oportunitate, este fără îndoială un principiu excelent.

Vor înţelege pontifii noştri aceastã necesitate şi vor abdica ei, cel puţin acum, de la un sistem care s'a dovedit atât de păgubitor mişcării noastre atletice?

Noi o dorim din toată inima.

CAMIL MORŢUN